

DUMITRU LOȘONȚI: TOPONIME ROMÂNEȘTI CARE DESCRIU FORME DE RELIEF

*Prof.univ.dr. MIRCEA BUZA
Institut de Geografie al Acaedemiei Române, București*

ABSTRACT: *Dumitru Loșonți: Romanian toponyms describing landforms (Book Review). The volume addresses a common theme linguistics and geography, treating etymology toponyms in Romania which describes landforms, appeared to Edit. Clusium, Cluj-Napoca, 2000, 256 pages.*

Keywords: *etymology, toponyms, landforms, Romania.*

Volumul abordează o temă comună lingvisticii și geografiei, tratând etimologic toponimele din România care descriu forme de relief apărut la Edit. Clusium, Cluj-Napoca, 2000, 256 pag. El reprezintă teza de doctorat a reputatului lingvist Dumitru Loșonți de la Institutul de Lingvistică și Istorie Literară „Sextil Pușcariu” al Academiei Române din Cluj-Napoca. Acesta introduce în circuitul științific aproape toate toponimele cu sorgintea în geografie, argumentând convingător soluțiile etimologice ce își au originea în lexicul comun sau în sistemul entopicelor.

La început autorul face o prezentare detaliată a termenului de toponimie în general și a toponimelor românești în special, arătând că acestea au diferite proveniențe și origini cum sunt apelativele românești existente la un moment dat în limba română, nume de persoană românești sau străine, toponime românești sau străine, prin derivare sau transferul numelui la un obiect geografic apropiat și botezarea de către români a unor locuri cu numele unor localități.

În același timp se specifică că o parte din materialul toponimic din lucrare a fost extras din lucrări de toponimie (dicționare, monografii, studii, articole), dar cea mai

mare parte provine din cercetările personale de teren, obținut de la peste 2000 de informatori. Acestea s-au făcut prin anchete directe în câteva sute de localități din Transilvania și în circa 20 din Oltenia, folosind metode specifice lingvisticii.

Lucrarea este structurată în trei capitole judicios întocmite, și anume: Cap. I. Toponime Românești pentru noțiunea de „ridicătură, înălțime”, Cap. II. Toponime românești pentru noțiunea de „depresiune, groapă, văgăună”, și Cap. III. Toponime românești pentru noțiunea de „terasă, platou”.

În încheiere se formulează o serie de concluzii referitoare la întregul material prezentat pe larg, urmat de un *Indice de cuvinte*, care cuprinde toate apelativele și variantele lor, atestate sau neatestate, care stau la baza toponimelor discutate în lucrare, precum și un *Indice de toponime*, care cuprinde toate toponimele românești și variantele lor prezentate în lucrare.

Datorită modului de expunere clar și exhaustiv considerăm că lucrarea poate servi din plin unui cerc larg de specialiști, cu precădere lingviștilor și geografilor, care au preocupări de toponimie, dar și celor care doresc să cunoască tezaurul toponimic la României.